

РЕШЕНИЕ

№ 4851

гр. София, 04.11.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 25.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8270** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] срещу Заповед №А-О-074/30.08.2011г. на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, с която е наредено на дружеството, притежаващо Лицензия № 475 да прекрати дейността си по извършване на прегледи на съоръжения, представляващи резервоари по §1, т.3 от Наредбата за съществените изисквания и оценяване съответствието на транспортируеми съоръжения под налягане (бутилки, барабани под налягане – варели, батерийни превозни средства, връзки от цилиндрични балони – батерии от бутилки, криогенни съдове) включени в обхвата на лицензията му.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради липса на компетентност на органа, който я е издал, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалните разпоредби. Според жалбоподателя административният орган има правомощия да ограничи или да отнеме лицензия, издадена по чл.34а, ал.1 от ЗТИП, но правните основания за това са заложения в самия закон, а не са резултат от тълкуване. Освен това Директива 2010/35/ЕС не е с директен ефект на нормите спрямо националното законодателство. Самата директива допуска изключения от прилагането ѝ като например използване на транспортируемото оборудване под налягане за превоз на опасни товари за трета държава.

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически

надзор чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Представя писмено становище.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Административен съд София - град, I АО, 13 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На жалбоподателя [фирма] е бил издаден Лиценз за технически надзор по чл.34а, ал.1 от Закона за техническите изисквания към продуктите (ЗТИП), по силата на който е извършвал прегледи на съоръжения, представляващи резервоари по §1, т.3 от Наредбата за съществените изисквания и оценяване съответствието на транспортируеми съоръжения под налягане (Наредбата) - бутилки, барабани под налягане – варели, батерийни превозни средства, връзки от цилиндрични балони – батерии от бутилки, криогенни съдове. Предвид това, че е приета нова Директива 2010/35/ЕС на Европейския парламент и на съвета от 16 юни 2010г. относно транспортируемото оборудване под налягане, която не е транспонирана в българското законодателство до дадения в нея срок 30.06.2011г., административният орган в издадената от него заповед намира, че поради принципно новите изисквания на директивата, относно видовете прегледи и проверки по време на експлоатация, лицата, притежаващи понастоящем лицензия по чл.34а, ал.1 от ЗТИП не могат да осигурят еквивалентно на изискванията на директивата ниво на контрол и не разполагат с нормативно регламентирани процедури за контрол, идентични на предвидените в Директива 2010/35/ЕС. Освен това лицата не са нотифицирани пред Европейската комисия и държавите – членки по реда на чл.22 от Директива 2010/35/ЕС. Документите за резултатите от контрола, издавани от лицата притежаващи лицензия по чл.34а, ал.1 от ЗТИП не притежават валидност в рамките на Европейския съюз, съгласно чл.12, т.3 от Директивата. Поради това, с издадената Заповед №А-О-074/30.08.2011г. Председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор нарежда прекратяване на дейността по извършване на прегледи на съоръжения, представляващи резервоари по §1, т.3 от Наредбата.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок от заинтересовано лице, но разгледана по същество се явява основателна.

Настоящият съдебен състав счита, че преценката за съответствие на сега действащият лицензионен режим по ЗТИП с Директива 2010/35/ЕС може да бъде извършена само по отношение на конкретна нейна правна норма. Директен ефект може да има само отделна правна норма, но не и директивата като цяло. Съгласно чл.288, §3 от Договора за функциониране на Европейския съюз директивата е акт, който обвързва по отношение на постигането на даден резултат от държавите членки, като оставя на националните власти свободата при избора на формата и средствата за постигане на даден резултат. Директивите са адресирани до държавите – членки и те трябва да предприемат мерки по тяхното транспониране, които да произведат правни последици на национално ниво. Когато обаче директивата не е транспонирана или е транспонирана неточно, тя няма да доведе до искания и задължителен за държавите – членки резултат. В този случай държавата – членка която не е изпълнила задължението си да транспонира директивата или го е изпълнила, но неправилно, ще може да противопостави това неизпълнение на частните лица, което ще доведе до нарушение на

един от основните принципи в правото – никой не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение. За да се преодолее това, националният съдия може да приложи директно норма на директивата, която не е транспонирана. Необходимо е нормата да е ясна, прецизна и безусловна, т.е. да не оставя възможност за преценка и тогава само може да се прояви директния ѝ ефект.

В случая административният орган не е посочил кои са разпоредбите от Директива 2010/35/ЕС, които противоречат на досегашните изисквания към лицензираните лица и структурно обособените части на предприятия, съдържащи се в чл.34а, ал.1 от ЗТИП. Задоволил се е само да спомене че „поради принципно новите изисквания на Директивата, относно видовете проверки и прегледи по време на експлоатация, както и по отношение на лицата, които могат да ги извършват, лицата, притежаващи понастоящем лицензия по чл.34а, ал.1 от ЗТИП не могат да осигурят еквивалентно на изискванията на директивата ниво на контрол по време на експлоатацията и не разполагат с нормативно регламентирани процедури за контрол, идентични на предвидените в Директива 2010/35/ЕС.” Липсата на подробни мотиви за несъответствието между сегашната законодателна уредба и изискванията на Директивата прави невъзможна преценката на съда относно наличието на директен ефект на разпоредбите на директивата спрямо лицензираните по досегашния ред лица. Не може да се извърши съпоставка между конкретни норми, за да се установи несъответствие на националното законодателство с определени разпоредби на Директивата, които да са ясни, непротиворечиви и безусловни. Поради това, съдът намира, че не са посочени фактическите основания за издаването на административния акт, което представлява абсолютно основание за отмяната му. Допълването на фактическите основания в съдебно заседание е недопустимо и не санира незаконосъобразността на така издадената заповед.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, I-во АО, 13 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Заповед №А-О-074/30.08.2011г. на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му пред Върховния административен съд на РБългария.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

